

Goedendag,

In verband met de nieuwe wetten arbeidsmarkt in balans, wil ik speciale aandacht vragen voor de grote groep scholieren met een bijbaan.

Op ons tuinbouwbedrijf werken naast 8 vaste personeelsleden, 8 part-timers, 6 poolse medewerkers, ook een groep van 65 scholieren.

Zij werken vooral op de zaterdagen en in de vakanties. Op dit moment ervaren wij krapte op de arbeidsmarkt en is het best lastig om voor al het werk de juiste personen te vinden. Met betrekking tot de hoge of lage sectorpremie is in het handboek van de loonheffingen de volgende verandering in 2018 toegevoegd: U voldoet niet aan de voorwaarden bij een oproepcontract waarin u het aantal uren niet vastlegt, bij een nul-urencontract of bij een min/max-contract. Nu bieden wij voor al die scholieren vast werk, jaarrond. Maar het is gewoon praktisch heel handig de daadwerkelijk gewerkte uren per maand uit te betalen. (anders moet er elke keer geplust en gemind worden) Het zogenaamde min/max contract. En welke scholier met een bijbaan zal graag maanden wachten (als hij bijv. in de zomervakantie veel uren heeft gemaakt) op zijn salaris, omdat dat alleen gebaseerd is op een gemiddelde? De vaste medewerkers die bij ons werken zijn bijna allemaal als scholier bij ons begonnen. Ook bieden we arbeidsplekken als ze na hun opleiding nog geen geschikt werk vinden dat bij hun opleiding aansluit.

Bovendien verwacht ik een forse lastenverzwaring voor de werkgevers. Nu is de lage sectorpremie voor ons 0.66% en de hoge 2.78%. Wat kan ik eraan doen om in de toekomst te voorkomen om de hoge sectorpremie af te moeten dragen voor deze grote groep? Zoals het nu lijkt zal die veel hoger zijn dan 2.78%.

Hoe het tot 2017 geregeld was, was goed hanteerbaar. De gemiddelde uren per week worden vast gelegd.

Als gevolg van de nieuwe regels hebben nu alle scholieren een nul uren contract gekregen, want met de beste wil van de wereld zullen we toch het hoge tarief moeten betalen. Het heeft dus eigenlijk een andere uitwerking dan beoogd. Of gaat het alleen om dat hoge tarief te innen? Ook al heeft nog nooit een scholier (verder ook niemand, en zeker niet nu in een tijd van arbeidskrapte) bij ons beroep hoeven te doen op ww premie. De controleurs van de belastingdienst hebben geen begrip voor deze situatie en vinden dat ook voor de scholieren een hoge sectorpremie moet worden afgedragen. Ik vind dit onredelijk omdat in de praktijk nooit aanspraak gemaakt wordt door hen op de ww-premie. Er heeft nooit iemand ontslag gekregen om vervolgens een beroep te doen op de ww. En hoeveel vastigheid wil een scholier zelf? Wij bieden het hele jaar werk, maar we krijgen elke week mailtjes binnen omdat ze graag een zaterdag vrij willen om extra te kunnen leren, of vanwege een sportactiviteit. Heel begrijpelijk, want hun studie heeft natuurlijk prioriteit en het betreft dan ook een bijbaan. Is dat dan een reden om hoge sectorpremie te moeten afdragen.

Graag vraag ik daarom om eens kritisch te kijken naar de groep jongeren die een bijbaan hebben. Ook als het losse karakter van werk vanuit hen komt? Moet daarom de werkgever de hoge premie afdragen?

Als u hierover vragen heeft, kunt u mij altijd bellen. U mag dit gerust delen aan derden.

Met vriendelijke groeten;

Anja v.d. Belt
Parallelweg 14
8271 PB IJsselmuiden
06-23499255